

100 KATADASAR BAHASA KEBANGSAAN

di-susun oleh
BUYONG BIN ADIL

di-terbitkan oleh
DEWAN BAHASA DAN KEBUDAYAAN KEBANGSAAN
SINGAPURA
1963

100 KATADASAR BAHASA KEBANGSAAN

100 katadasar Bahasa Kebangsaan (Bahasa Melayu) yang di-gunakan dalam risalat ini:—

emak	buah	kirim	belum	suruh
bapa	kerja	bangun	pernah	boleh
guru	tanya	nanti	sangat	jadi
orang	lihat	dapat	yang	ada
nama	tulis	sampai	apa	suka
bahasa	buat	kenal	mana	hendak
bangsa	datang	saya	bila	mahu
kampung	simpan	awak	dan	rajin
rumah	duduk	enche'	dengan	banyak
kedai	pukul	dia	kerana	ramai
buku	jalan	kita	tetapi	pandai
surat	pergi	ini	hari	jangan
jam	ajar	itu	pagi	tidak (ta')
tempat	bayar	sini	petang	tiada
pejabat	tolong	bagitu	malam	(tidak
wang	jual	ia (-itu)	dari	ada; ta'
barga	beli	ia (-lah)	pada	ada)
barang	tahu	juga	sekarang	bukan
chakap	beri	akan	esok	dalam
bacha	terima	sudah	(besok)	jauh
kata	punya	tengah	minggu	lama

GUNAKAN BAHASA KEBANGSAAN

100 katadasar Bahasa Kebangsaan (Bahasa Melayu) dengan erti-nya dalam Bahasa2 China, Tamil dan Inggeris:—

Melayu	China	Tamil	Inggeris
emak	母親	அம்மா	mother
bapa	父親	அப்பா	father
guru	教師	ஆசிரியர்	teacher
orang	人	ஆள், மனிதர்	person
nama	姓名	பெயர்	name
bahasa	語文	மொழி	language
bangsa	民族	இனம், நாடு	nation
kampong	鄉村	கிராமம்	village
rumah	屋	வீடு	house
kedai	商店	கடை	shop
buku	書本	புத்தகம்	book
surat	信	கடிதம்	letter
jam	錶	கடிகாரம்	watch, clock
tempat	地方	இடம்	place
pejabat	部門	அலுவலகம்	office
wang	金錢	பணம்	money
harga	價格	விலை	price
barang	物品	பொருள், சாமான்	thing
chakap	講	பேசு	to speak
bacha	讀	வாசி, படி	to read

Melayu	China	Tamil	Inggeris
kata	說	சொல்	to say
buah	果實	பழம்	fruit (sa-buah = a)
kerja	工作	வேலை	to work
tanya	問	கேள்	to ask
lihat	看	பார்	to see
tulis	寫	எழுது	to write
buat	做	செய்	to do
datang	來	வா	to come
simpan	收藏	வைத்துக் கொள்	to keep
dudok	坐	உட்கார்	to sit
pukul	打	அடி, தாக்கு	to strike
jalan	走 ; 路	நட, சாலை	to walk; road
pergi	去	செல்	to go
ajar	教	சுற்பி	to teach
bayar	付	(பணம், கட்டணம்) செலுத்து	to pay
tolong	幫助	உதவு	to help
jual	賣	விற்பனை செய்	to sell
beli	買	வாங்கு	to buy
tahu	知道	அறிந்து கொள்	to know

Melayu	China	Tamil	Inggeris
beri	給	கொடு	to give
terima	接受	பெற்றுக் கொள்	to receive
punya	的	பெற்றிரு	to possess
kirim	寄	அனுப்பு	to send
bangun	醒	எழுந்திரு	to rise
nanti	等	காத்திரு	to wait
dapat	得到	கைவரப் பெறு	to get
sampai	至	சேர், வரை	to reach; until
kenal	認識	அறி	to know
saya	我	நான்	I
awak	你	நீங்கள்	you
enche'	先生	திருவாளர்	Mr.
dia	他(她; 它)	அவன், அவள், அது	he/she/it
kita	我們	நாம்	we
ini	這	இது	this
itu	那	அது	that
sini	這裏	இங்கே	here
bagitu	如彼	அது போல	like that
ia (-itu) (-lah)	卽是	அது	which
juga	也	மேலும்	also

Melayu	China	Tamil	Inggeris
akan	將	எதிராவத வதக் குறிக்கும் சொல்	will
sudah	已經	முடிந்தது	completed
tengah	正在	நடு, இடை	middle
belum	尚未	இன்னும் இல்லை	not yet
pernah	曾經	எப்போதும்	ever
sangat	甚	மிகவும்	very
yang	者, 的	எவர், எந்த	which, who
apa	什麼	எல்லா	what
mana	那裏	எங்கே	where
bila	幾時	எப்பொழுது	when
dan	與	உம் (இணைப்பு புதி சொல்)	and
dengan	以	உட, உடல்	by, with
kerana	因為	ஏனென்றால்	because
tetapi	但是	ஆனால்	but
hari	日子	நாள்	day
pagi	早晨	காலை	morning
petang	下午	பிற்பகல், மாலை	afternoon, evening
malam	夜晚	இரவு	night
dari	從	இருந்து	from
pada	在於	இடத்தில், இல்	at, on

Melayu	China	Tamil	Inggeris
beri	給	கொடு	to give
terima	接受	பெற்றுக் கொள்	to receive
punya	的	பெற்றிரு	to possess
kirim	寄	அனுப்பு	to send
bangun	醒	எழுந்திரு	to rise
nanti	等	காத்திரு	to wait
dapat	得到	கைவரப் பெற	to get
sampai	至	சேர், வரை	to reach: until
kenal	認識	அறி	to know
saya	我	நான்	I
awak	你	நீங்கள்	you
enche'	先生	திருவாஸர்	Mr.
dia	他(她; 它)	அவன், அவள், அது	he/she/it
kita	我們	நாம்	we
ini	這	இது	this
itu	那	அது	that
sini	這裏	இங்கே	here
bagitu	如彼	அது போல	like that
ia (-itu) (-lah)	即是	அது	which
juga	也	மேலும்	also

Melayu	China	Tamil	Inggeris
akan	將	எதிர்காலத் தைக் குறிக்கும் சொல்	will
sudah	已經	முடிந்தது	completed
tengah	正在	நடு, இடை	middle
belum	尚未	இன்னும் இல்லை	not yet
pernah	曾經	எப்போதும்	ever
sangat	甚	மிகவும்	very
yang	者, 的	எவர், எந்த	which, who
apa	什麼	என்ன	what
mana	那裏	எங்கே	where
bila	幾時	எப்பொழுது	when
dan	與	உம் (இடைப் புச் சொல்)	and
dengan	以	கூட, உடன்	by, with
kerana	因為	ஏனென்றால்	because
tetapi	但是	ஆனால்	but
hari	日子	நாள்	day
pagi	早晨	காலை	morning
petang	下午	பிற்பகல், மாலை	afternoon, evening
malam	夜晚	இரவு	night
dari	從	இருந்து	from
pada	在於	இடத்தில், இல்	at, on

Melayu	China	Tamil	Inggeris
sekarang	現在	இப்பொழுது	now
esok (besok)	明天	நாளை	tomorrow
minggu	星期	வாரம்	week
suruh	吩咐	கட்டளை	order
boleh	可以	முடியும், இயலும்	can
jadi	成為	ஆகு, உண்டாகு	is, to become
ada	有	பெற்றிரு, இருத்தல்	have, to exist
suka	喜歡	விரும்பு	like
hendak	要	தேவையுண்டு	want
mahu	要	வேண்டு	wish
rajin	勤勞	விடாமுயற்சி, ஊக்கம்	diligent
banyak	很多	நிறைய, பல	many, much
ramai	衆多	பலர்	many (of people)
pandai	聰明	திறமை யுள்ள, கெட்டிக் கார	clever
jangan	不	கூடாது, வேண்டாம்	don't
tidak (ta')	不	இல்லை	no or not
tiada (tidak ada, ta' ada)	沒有	இல்லை	not

Melayu	China	Tamil	Inggeris
bukan	不是	அல்லது, அல்ல	not
dalam	裏面	உள்ளே, இல்	in, inside
jauh	远	தூரம்	far
lama	久	பழைய, நேரம் நேரம்	old, long (of time)

BAHASA KEBANGSAAN HAK BERSAMA

SADIKIT KETERANGAN

Kandungan risalat ini terutama ia-lah menunjukkan beberapa jenis ayat yang di-susun daripada 100 patah katadasar Bahasa Kebangsaan (Bahasa Melayu).

Dalam penyusunan ini ada beberapa banyak di-antara katadasar itu yang kami pakaikan dengan penambahan awal dan penambahan akhir (awalan dan akhiran) seperti:

me, ber, di-, ter, pe, per, ka-, sa-; an, kan, i, -kah, -lah,
ke . . . an, ber . . . an, per . . . an, ke . . . i, pun,

serta perkataan berulang dan Sendinama ka-, di-, dan semua penambahan² dan Sendinama itu tidak-lah kami masukkan ka-dalam bilangan 100 katadasar yang di-jadikan dasar penyusunan ayat² dalam risalat ini.

Sa-bagai yang telah di-ketahui, kebanyakan katadasar dalam Bahasa Kebangsaan itu, terutama kata² Perbuatan, baik dalam tulisan atau perchakapan, apabila di-pakaikan dengan penambahan² itu, maka perkataan² yang memakai-nya itu, dan juga seluruh ayat yang mengandongi-nya itu, berubah erti-nya daripada katadasar yang tiada memakai penambahan itu. Umpama-nya katadasar "bacha", tentu-lah lain erti-nya jika di-pakai dalam bentuk memakai penambahan seperti: bacha-lah, bachakan, di-bachakan, membachakan, terbacha, bachaan dan sa-bagai-nya; pada hal semua-nya itu katadasar-nya ia-lah "bacha".

Oleh sebab itu, perkataan² yang memakai penambahan² itu tidak-lah di-kira lain daripada katadasar-nya. Mithal-nya lagi seperti perkataan: dudokkan, dudoki, mendudoki, mendudokkan, pendudok dan sa-bagai-nya, tidak-lah di-kira perkataan lain daripada katadasar-nya "dudok", melainkan di-kira satu perkataan sahaja dalam kumpulan 100 katadasar dalam risalat ini walau pun erti-nya berlainan.

Dan lagi katadasar "apa" dalam risalat ini, kami pecahkan pula kepada perkataan² "siapa", "berapa", "beberapa" (asal-nya: berapa-berapa) dan "mengapa", kerana ia-itu berasal daripada "apa" yang di-tambah "si" jadi "siapa", di-tambah

"ber" jadi "berapa" dan di-tambah "meng" jadi "mengapa". Semua-nya itu di-kira sa-jenis juga, daripada satu katadasar "apa"

Dan lagi dalam risalat ini perkataan² angka dari satu sampai sembilan (1-9), serta nama² khas seperti: Singapura, Melayu, Ahad, Ali dan Musa, tidak juga kami masukkan ka-dalam bilangan 100 katadasar itu, kerana kami rasa angka² itu telah terlalu umum di-ketahui orang, dan nama² khas itu pula bukan-lah perkataan yang penting dalam maksud kami menyusun ayat² itu.

Elok juga kami nyatakan: dalam menyusun ayat² yang kami hidangkan ini, bukan-lah tujuan kami hendak menyusun seluruh ayat² itu dengan ayat² perchakapan atau ayat² tanya-jawab sahaja, melainkan yang terutama kami tuliskan ia-lah ayat² yang menunjukkan chara-nya tiap² katadasar itu di-masukkan ka-dalam ayat² yang berdasarkan hanya 100 kata-dasar, dan ayat² itu ia-lah ayat² yang pendek² dan mudah di-fahamkan erti-nya.

Di-atas tiap² kumpulan ayat² itu, ada pula kami tuliskan beberapa patah perkataan yang kami harap di-perhatikan oleh para pembaca bagaimana chara-nya perkataan² itu di-masukkan ka-dalam ayat. Dan juga perkataan² yang memakai penambahan dalam ayat² itu, ada pula beberapa patah di-antara-nya, kami tuliskan berganding dengan masing² kata-dasar-nya, supaya dapat-lah di-fahami apa katadasar perkataan² itu.

Dalam keterangan ringkas ini kami suka menyatakan bahawa kami berpendapat: dalam menggunakan Bahasa Kebangsaan, baik dalam perchakapan atau tulis-menulis, walau orang² yang bukan Melayu sa-kali pun, chuba-lah gunakan penambahan² itu pada tempat-nya yang betul, kerana di-situ-lah letak-nya kunchi bagi memahamkan erti ayat² itu, dan juga satu daripada syarat² utama untuk kefasihan berchakap dalam Bahasa Kebangsaan

Apabila risalat ini di-terbitkan dalam "Minggu Bahasa Kebangsaan" di-Singapura ini, kami harap semoga dapat-lah ia menggalakkan penduduk Singapura ini, terutama warga-negara-nya, menggunakan Bahasa Kebangsaan dalam kehidupan sa-hari² dengan tujuan supaya Bahasa Kebangsaan kita ini menjadi bahasa persatuan dan perpaduan yang sa-benar-nya di-tanah ayer kita ini.

Penyusun.

Dewan Bahasa dan Kebudayaan Kebangsaan,

Singapura.

29hb July, 1963.

BAHASA KEBANGSAAN HAK BERSAMA

APA: apa nama — apa buat — apa mahu — apa kata.

- A. Apa nama kampung ini?
 Apa awak buat di-sini?
 Apa awak buat datang ka-sini?
 Apa yang awak tulis itu?
 Apa yang awak baca itu?
 Apa di-buat-nya duduk di-situ?
 Apa enche' mahu?
 Apa hendak kita buat?
 Apa pun awak beri saya terima.
 Apa awak buat di-kampung sekarang ini?
 Apa kata orang itu?
 Apa kata-nya?
 Apa boleh buat.
- B. Orang itu bangsa apa?
 Ini tulisan bahasa apa?
 Enche' bekerja di-sini jadi apa?
 Orang2 di-sini hendak apa?
 Ta' apa-lah.
 Saya ta' ada buat apa-apa.
- C. Buat-lah apa yang awak tuka.
 Buat-lah apa yang saya suruh.
 Sekarang apa sudah jadi.

BAHASA JIWA BANGSA

[2]

SIAPA: siapa itu — siapa nama — siapa datang — siapa suroh.

- A. Siapa orang itu?
Siapa nama enche'?
Siapa nama orang itu?
Siapa punya barang ini?
Siapa yang datang itu?
Siapa mahu buat kerja ini?
Siapa yang menulis surat ini?
Siapa suka pergi ka-kampung itu?
Siapa yang datang ka-rumah enche' semalam?
Siapa guru di-sini?
Siapa orang yang jadi guru di-sini?
Siapa yang berkata begitu?
Siapa yang berchakap begitu?
Siapa yang hendak bertanya?
Siapa pun boleh berkata begitu.
Siapa juga datang saya akan tanya.
Siapa suroh awak datang ka-sini?
- B. Bapa awak siapa?
Orang itu siapa?
Orang yang datang dengan awak itu siapa?
Yang memberi tahu dia siapa?
Awak siapa?
- C. Kedai ini siapa punya?
Kapada siapa saya hendak bertanya?
Tanyakan-lah kapada siapa yang awak kenal
Tanya-lah siapa yang enche' hendak tanya.
Beri tahu saya siapa awak.

BAHASA KEBANGSAAN HAK BERSAMA

[3]

BERAPA: berapa harga — berapa jauh — berapa orang —
berapa suka — berapa lama — berapa banyak —
berapa hari — tiada berapa — sa-berapa suka.

- A. Berapa harga buku ini?
Berapa harga barang ini enche' jual?
Berapa harga rumah ini enche' beli?
Berapa jauh rumah enche' dari sini?
Berapa orang ada dalam rumah ini?
Berapa banyak enche' mahu?
Berapa orang ada dalam rumah ini?
Berapa suka enche' bayar-lah.
Berapa lama awak dudok di-rumah-nya?
Berapa banyak wang yang awak simpankan kepada-nya?
Berapa lama saya sudah suroh dia buat kerja itu.
Berapa lama awak boleh sudahkan kerja ini?
- B. Orang-orang di-kampong ini tiada berapa ramai.
Saya tiada berapa kenal orang itu.
Saya tiada berapa dapat membacha tulisan awak ini.
Beri-lah saya wang sa-berapa enche' suka.
Bayar-lah berapa suka enche' hendak bayar.
Pukul berapa enche' sampai ka-sini semalam?
Pukul berapa awak hendak datang esok (besok)?
Sekarang jam awak sudah pukul berapa?
Pukul berapa awak sampai ka-rumah saya malam ini?

GUNAKAN BAHASA KEBANGSAAN

[4]

MANA: mana dia — mana jalan — mana satu — mana yang —
di-mana awak — di-mana kedai — di-mana jalan —
ka-mana hendak — pergi ka-mana — dari mana —
yang mana.

- A. Mana dia jam yang awak beli itu?
Mana jalan ka-rumah Enche' Ahmad?
Mana dia wang yang awak hendak beri itu?
Mana awak boleh buat kerja ini?
Mana-lah saya tahu.
Mana jalan-nya?
Mana jalan hendak pergi ka-kedai itu?
Mana satu yang awak mahu?
Mana boleh jadi?
Mana dia awak kata hendak tolong saya?
- B. Di-mana saya boleh dapat beli buku ini?
Di-mana awak beli jam ini?
Di-mana kedai-nya tempat menjual jam?
Di-mana jalan-nya hendak pergi ka-rumah Enche' Ahmad?
Di-mana awak simpan surat-surat ini?
Di-mana-mana kedai pun awak boleh dapat beli buku itu.
- C. Ka-mana awak hendak pergi?
Ka-mana awak hendak kirimkan surat ini?
Ka-mana hendak kita jualkan barang-barang ini?
Ka-mana pergi-nya orang rumah ini?
- D. Awak hendak pergi ka-mana?
Surat ini awak hendak kirimkan ka-mana?
Ini jalan pergi ka-mana?
Ini jalan ka-mana?

- E. Dari mana awak datang?
Dari mana awak dapat barang-barang ini?
- F. Awak datang dari mana?
Orang-orang itu datang dari mana?
- G. Yang mana awak punya?
Yang mana satu awak hendak?
Yang mana di-ambil-nya?
Yang mana dia punya?
Yang mana dia suka?
Yang mana kita hendak beli?
Yang mana awak hendak jual?
Yang mana satu saya hendak baca?
- H. Awak hendak yang mana?
Dia hendak beli yang mana?
Dia punya yang mana?

BERSATU DENGAN SATU BAHASA

AJAR: belajar — mengajar — pelajaran — ajarkan — pelajar.

Sekarang di-Singapura Minggu Bahasa Kebangsaan.

Sudah-kah awak belajar Bahasa Kebangsaan?

Saya sudah lama belajar Bahasa Kebangsaan; sudah pandai menulis, membaca dan berchakap dalam Bahasa Kebangsaan.

Saya sangat suka belajar Bahasa Kebangsaan.

Hari-hari saya hendak berchakap dalam Bahasa Kebangsaan.

Guru? Melayu pandai mengajarkan Bahasa Kebangsaan.

Ajarkan-lah saya Bahasa Kebangsaan.

Saya sa-orang pelajar Bahasa Kebangsaan.

Saya sangat suka: satu Malaysia satu Bahasa Kebangsaan.

Di-mana awak beli buku-buku pelajaran Bahasa Kebangsaan ini?

Berapa lama awak sudah belajar Bahasa Kebangsaan?

Hari-hari kita berchakap dalam Bahasa Kebangsaan kita.

Mahu-kah enche' mengajar saya Bahasa Kebangsaan.

Minggu ini ada-kah awak belajar Bahasa Kebangsaan?

Di-mana-mana dalam Malaysia orang boleh berchakap dengan Bahasa Kebangsaan.

Sekarang sudah banyak buku-buku pelajaran Bahasa Kebangsaan di-jual orang di-ke-dai-ke-dai.

Ramai orang yang hendak membeli buku pelajaran Bahasa Kebangsaan.

BAHASA JIWA BANGSA

[6]

Terima: menerima — kirim: kirimkan — tulis: menulis —
beri: memberi — jalan: berjalan, berjalan-jalan — jual: jual-
kan, menjualkan — lama: sa-lama — tanya: tanyakan — cha-
kap: berchakap-chakap.

Hari ini saya menerima wang kiriman daripada bapa saya.

Saya akan menulis surat kepada-nya memberi tahu dia.

Semalam saya berjalan dengan guru kita; saya lihat awak
berjalan dengan emak dan bapa awak.

Saya hendak menjualkan rumah saya ini kepada orang itu.

Berapa harga rumah itu awak hendak jualkan?

Berapa lama berjalan boleh sampai ka-rumah awak?

Rumah saya jauh di-dalam kampung. Dua jam berjalan sam-
pai-lah kita ka-rumah saya.

Saya minta awak simpan wang saya ini sa-lama sa-minggu.

Simpan di-rumah awak, jangan di-bawa berjalan-jalan.

Saya hendak berchakap-chakap dengan awak; kerana banyak
yang hendak saya tanyakan kepada awak.

Bila awak akan datang ka-rumah saya?

Nanti-lah dalam dua tiga hari ini.

BAHASA KEBANGSAAN HAK BERSAMA

[7]

DUDOK: tempat dudok — dudok-lah — dudoki — mendudoki — dudokan — kedudokan — penduduk.

Dudok-lah di-sini kita berchakap-chakap.

Ada-kah tempat dudok di-sini?

Jangan dudoki barang ini.

Dudokkan dia di-sini.

Berapa lama awak sudah dudok di-rumah ini?

Berapa lama awak sudah mendudoki rumah ini?

Awak-kah penduduk rumah ini?

Penduduk Singapura sudah jadi sangat ramai.

Suka hati saya melihat kedudokan rumah ini.

Saya hendak tahu kedudokan awak dalam pejabat ini sekarang.

Rumah itu sudah di-dudoki orang.

Rumah yang saya jualkan itu sudah di-dudoki orang.

Orang rumah ini sudah pergi dudok ka-kampung-nya.

GUNAKAN BAHASA KEBANGSAAN

[8]

TULIS: tulisan — menulis — penulis — di-tulis-tulis — tulis-lah — tuliskan — menuliskan.

Bapa saya tengah menulis surat.

Bapa saya menyuruh saya menulis surat kepada awak.

Tulis-lah surat kepada saya, kerana sudah lama saya ta' menerima surat daripada awak.

Saya akan menulis surat kepada-nya.

Tolong-lah awak tuliskan saya surat yang hendak saya kirim kepada bapa saya di-kampung.

Hari ini saya ta' dapat menuliskan surat awak, kerana saya banyak kerja di-pejabat, nanti-lah esok saya tuliskan.

Saya ta' berapa pandai menulis surat kiriman.

Guru saya sa-orang penulis buku-buku bacaan.

Bila awak sudah sampai ka-kampung awak, tulis-lah surat kepada saya.

Sudah lama saya menanti surat daripada awak; tetapi sampai sekarang belum juga saya terima apa-apa surat daripada awak.

Sudah lama saya tiada menulis surat kepada awak.

Saya ta' suka buku pelajaran ini di-tulis-tulis.

Buku ini jangan-lah di-tulis-tulis.

Saya minta awak tuliskan apa yang saya katakan ini.

BERSATU DENGAN SATU BAHASA

BACHA: bacha-lah — bachakan — di-bachakan-nya — di-bacha-nya — membacha — bacheaan — pembacha.

Saya melihat guru saya tengah membacha buku.

Buku apa yang di-bacha-nya itu?

Dia membacha buku pelajaran Bahasa Kebangsaan.

Di-mana di-beli-nya buku bacheaan itu?

Boleh-kah dia membacha dan menulis?

Bacha-lah surat yang saya beri ini.

Tolong bachakan surat ini kepada saya.

Tolong bachakan saya surat ini.

Surat itu di-bachakan-nya kepada saya.

Sudah awak bachakan surat itu kepada-nya?

Ramai pembacha yang suka membacha buku bacheaan ini.

Surat yang awak kirimkan sudah saya terima semalam dan sudah saya bachea. Suka saya membacha-nya. Surat awak itu saya bachakan juga kepada emak dan bapa saya.

Apa kata-nya dalam surat yang awak bachea itu.

Jangan bachea surat-surat dalam simpanan saya itu.

BAHASA JIWA BANGSA

Datang: kedatangan — terima: menerima — simpan: menyimpan — kerja: pekerjaan — beri: berikan, di-beri — kirim: mengirinkan, pengirim — bila: bila-bila — sampai: sampaikan — pagi: pagi-pagi — hendak: kehendaki.

Bila awak hendak datang ka-rumah saya?

Bila-bila, saya suka menerima kedatangan awak.

Nanti-lah; saya akan datang apabila saya ta' banyak kerja di-pejabat.

Guru suroh saya menyimpankan buku-buku-nya.

Bapa saya tengah membaca surat yang di-terima-nya pagi ini.

Dapat-kah awak pekerjaan yang awak kehendaki itu?

Saya belum di-beri tahu apa?

Tolong sampaikan surat ini kepada Enche' Ahmad di-romah-nya petang ini.

Petang ini saya banyak sangat kerja. Boleh-kah pagi esok saya berikan surat ini kepada-nya? Pagi-pagi saya berikan.

Saya ta' tahu siapa pengirim surat itu, dan surat itu pun belum saya baca.

BAHASA KEBANGSAAN HAK BERSAMA

[11]

Ajar: mengajarkan — malam: semalam — pernah: pernah-kah
tanya: bertanyakan — pukul: pukul berapa — mana: dari
mana — kenal: kenalkan.

Enche', ini dia wang harga barang ini, saya bayar.

Tolong tanyakan orang itu, apa dia hendak datang ka-pejabat
saya ini.

Dia sa-orang guru, datang hendak mengajarkan Bahasa Ke-
bangsaan kepada orang-orang di-kampung ini.

Pernah-kah enche' datang ka-kampung ini?

Saya belum pernah membasha buku itu.

Semalam, ada sa-orang bertanyakan awak, kata-nya nama-nya
Ali bin Ahmad. Dia kenal awak.

Dari mana datang-nya orang itu? Dia tidak memberi tahu
saya dari mana datang-nya.

Sekarang sudah pukul tiga petang, Awak hendak ka-mana?

Saya hendak pergi ka-rumah bapa saya: kerana emak saya
suruh saya datang hari ini juga.

Saya sudah menanti awak di-sini dari pagi sampai petang.

Boleh-kah awak kenalkan orang itu kepada saya.

GUNAKAN BAHASA KEBANGSAAN

Beli: membeli, di-beli, belikan — bangsa: kebangsaan — chakap: berchakap — kata: berkata — tolong: pertolongan — dengar: mendengar.

Apa yang awak beli di-kedai itu?

Saya membeli barang-barang yang akan saya berikan kepada ibu bapa saya.

Barang ini sudah di-beli orang itu; harga-nya sudah di-bayar-nya.

Tolong belikan saya sa-buah buku pelajaran Bahasa Kebangsaan, kerana saya hendak belajar membaca, menulis dan berchakap dalam Bahasa Kebangsaan.

Ramai orang di-kedai itu membeli barang-barang.

Suka saya mendengar orang itu berchakap dengan Bahasa Kebangsaan.

Dia rajin belajar dan membaca buku² pelajaran Bahasa Kebangsaan.

Guru saya pandai mengajar Bahasa Kebangsaan.

Kerana pertolongan enche⁷ yang rajin mengajar saya Bahasa Kebangsaan, sekarang saya sudah pandai menulis dan berchakap-chakap dalam Bahasa Kebangsaan.

BERSATU DENGAN SATU BAHASA

Mana: ka-mana — pagi: pagi-pagi — chakap: di-chakapkan-nya — jual: menjualkan — hendak: di-kehendaki-nya.
 ta' = tidak. 'nak = hendak. 'tu = itu. 'dah = sudah.

AHMAD: Ka-mana awak 'nak pergi pagi-pagi ini?

ALI: Ta' ka-mana. Sudah pukul berapa sekarang?

AHMAD: Pukul lapan.

ALI: Ta' apa-lah; satu jam boleh saya nanti.

AHMAD: Satu jam boleh nanti apa?

ALI: Pukul sembilan saya 'nak sampai ka-rumah Enche' Musa.

AHMAD: Apa kerja 'nak awak buat pergi ka-rumah Enche' Musa itu?

ALI: Bukan ada apa-apa kerja. Tetapi dia suroh saya datang ka-rumah-nya pukul sembilan pagi ini, kerana ada yang hendak di-chakapkan-nya kepada saya.

AHMAD: Saya pun kenal Enche' Musa itu. Dua tiga hari yang sudah, dia ada berchakap kepada saya, dia hendak menjualkan sa-buah daripada rumah-rumah-nya kepada saya.

ALI: Jadi awak beli rumah Enche' Musa yang hendak di-jual-nya itu?

AHMAD: Ta' jadi saya beli; kerana saya ta' ada wang sa-banyak yang di-kehendaki-nya itu.

ALI: Bukan-kah awak sudah ada rumah di-kampung?

AHMAD: Ada 'tu ada-lah. Tetapi rumah saya di-kampung 'tu, 'dah lama — rumah lama. Hari sudah pukul sembilan. Pergi-lah lekas ka-rumah Enche' Musa itu.

Lihat: melihat — duduk: duduk-duduk — jalan: berjalan-jalan
 baca: membaca: bacaan.

Saya belum pernah melihat awak duduk-duduk di-kedai.

Saya ta' suka duduk-duduk di-kedai dengan ta' ada kerja.

Saya suka duduk di-rumah membaca buku-buku.

Apabila sudah banyak membaca, saya pergi berjalan-jalan.

Dengan siapa awak pergi berjalan-jalan itu?

Dengan emak bapa saya. Apa-apa yang saya ta' tahu dalam
 bacaan saya itu, saya tanyakan kepada bapa saya.

Tolong-lah bayar harga barang yang enche' beli ini.

Bukan-kah sudah saya bayar?

Enche' belum bayar; kerana belum saya terima bayaran enche'
 itu.

Sekarang saya bayar. Mana dia barang yang sudah saya beli itu?

Kenal-kah awak orang itu?

Saya ta' kenal orang itu, dan saya ta' tahu siapa dia.

Bukan-kah dia orang kampung ini?

Dia bukan orang kampung ini. Dia datang dari tempat yang
 jauh.

Apa di-buat-nya datang ka-kampung kita ini?

Dia hendak membeli barang-barang kampung.

Ramai juga orang datang ka-kampung ini membeli barang.

BAHASA KEBANGSAAN HAK BERSAMA